

ЧЯСТЬ II.

За длѣжности-шѣ на чловѣка кѣмъ Бога и кѣмъ други-шы чловѣцы.

Въ прѣминжлы-ты страницы ся трудихмы да изяснимъ свойство-то на чловѣческо-то нравственно състояніе, и да покажемъ источницы-ты, отъ кон-то нравственнѣ-тѣ му свѣтлина происхожда. Сега щемъ ся опытамы да изложимъ накѣсо чловѣческы-ты длѣжности, до колко-то е възможно, да ся научятъ или чрѣзь естественнѣ-тѣ религіѣ, или чрѣзь Божественно-то откровеніе.

Свято писаніе ны учи, какво всичкы-ты чловѣческы длѣжности можѣ да ся съберѣтъ само въ думѣ-тѣ *любовь*. „Да възлюбишь Господа Бога твоего съ всичкѣ-тѣ си души и съ всичко-то си срдце;“ и „съѣда си както себе си.“ Слѣдователно чловѣческы-ты длѣжности ся заключаватъ въ двѣ главны отдѣленія:

1. Любовь кѣмъ Бога, или благочестіе; и

2. Любовь кѣмъ чловѣцы-ты, или нравственность.

Щемъ да размыслимъ сега за тыя двѣ общы отдѣленія.

I. ЛЮБОВЬ Кѣмъ БОГА ИЛИ БЛАГОЧЕСТІЕ.

ГЛАВА I.

За длѣжность-шѣ ни да обычямы Бога.

Всякой чловѣкъ, щомъ размысли връхъ тоя прѣдмѣтъ, знае, че трѣбва да обычя и почита Бога. Нѣ обыкновенно чловѣци-ти имѣтъ мноѣ тѣмѣ-ты понятія заради значеніе-то на тыя думы.

Чловѣци-ти ако и да исповѣдатель, че сѣ длѣжни да обычатъ и почитатъ Създатель-тѣ си, тѣ пакъ правятъ съвѣтъмъ противно-то на Неговѣ-тѣ волю, и не ся видятъ да думяють че прѣстѣпять нѣкоѣ длѣжность. Затова, може бы, да ны ползува ако да изяснимъ, колко-то можемъ, свойство-то на длѣжности-ты ни кѣмъ Бога.